

мента Охридскій. Отецеството на Богомилътъ бѣше Македонія и Тракія, дѣто съ време еше имаше колонія Павликенска. А основательтъ на тѣзи ересь бѣше *Попъ Богомилъ*, и за когото Козма пресвитеръ казва: « *а по истинѣ Богу немилъ* ».

Попъ Богомилъ живѣ во времето на царь Петра (927—968). Той турнѣ яка основа на сектата, ви-доизмѣненіе на павликенската ересь, и станѣ водачъ на първитѣ българскы еретицы. Развиваньето и распространеньето на основаната отъ него ересь той остави на своитѣ избранны ученицы: *Михаилъ*, *Тодоръ*, *Добре*, *Стефанъ*, *Василь* и *Петръ*; тѣ единъ слѣдъ другъ бѣхъ достойны водачи на сектата, и са отличихъ съ сжщата ревностъ и вліяніе като учителя си.

Новопоевената ересь са распространи твърдѣ бързо, както въ самата Българія, тѣй и въ съседны-тѣ страны, а слѣдъ половинъ вѣкъ, тя достигнѣ и до най-далечнытѣ страны на западъ. На сѣкждѣ едни и сжщы обстоятелства способствувахъ за распространеніето на тѣзи ересь.

Еретическата проповѣдь въ Тракія са усили съ цѣла колонія отъ проповѣдници Павликены. Византійскій И-ръ Іоанъ Цимисхій, като покори Българія (972 г.) и като не вѣрваше, че тя ще бѣде мирна, насели на границытѣ ѝ, около Пловдивъ, както и самыя Пловдивъ, съ много Павликены, които бѣше зель роботы въ Сирія. По тѣзи страны тѣ притѣснявахъ православнытѣ и пѣргаво распространявахъ своето лжеученіе. Къмъ тѣхната пропаганда са присѣдини и Богомилската ересь, и оттотазъ градътъ Пловдивъ станѣ сжща столицина на разны безбожници (31).

---

(30) Трѣба да забѣлѣжимъ, че сегашнытѣ Павликены въ Пловдивъ и вредѣ, дѣто са намѣрватъ изъ отечест-